

henføres under Kategorien: fjendtligt Overfald. Dette kan altsaa ikke bruges i denne Forbindelse. Der er her en ren og skær Udvidelse af Værnepligtsloven. Man har ikke fundet Anledning til at vente, til en Forandring i Værnepligtsloven blev gennemført, men har fundet det rigtigt at gennemføre denne Bestemmelse allerede nu paa Hærloven.

Men hvad vil nu Følgen blive, for det er jo det, det gælder om at overtænke? Enhver, der vil tænke over de Forhold, der blev skabte ved Forlighthærloven af 1894, vil kunne sige sig selv den blodige Uret, der begaas af økonomiske Hensyn ved den Omstændighed, at man, naar Krigen kommer, vil være nødsaget til at tage en Mængde ældre Mænd, Familiefædre, Forsørgere, der have stor Betydning for Samfundet, og drage dem ind, for at de kunne deltage i Krigen, medens unge Mennesker, der ere enlig stillede og af mindre Betydning for Samfundet, slippe fri, blot fordi de paa Sessionen have trukket et Frilod. Deri er der en stor Uretfærdighed, og hvis det var den nye Hærlovs Opgave at afhjælpe Mangler, laa det nær at afhjælpe Uretfærdigheder fra tidligere Tid, men nu begaar man en Uretfærdighed af langt videre Omfang, thi nu paalægges man alt det værnepligtige Mandskab paa Sjælland, der har aftjent Værnepligten gennem 16 Aar, en ubegrænset Værnepligt udover den Tid. Hvorfor? For at udfylde Krigstyrken, fordi man ikke vil gaa ind paa at give den Rekrutstyrke, der er nødvendig for at mobilisere Afdelingerne. Man maa huske paa, at her er ikke Tale om smaa Tal, derfor har jeg nævnt dem i Detailler, saa at enhver kan tage og føle paa det. Lad os tænke os, at Krigen kommer om 4 Aar, altsaa 1914, saa vil man være nødt til at bruge 14,159 af disse ældre Mænd for at gøre denne Tjeneste. Jeg vil kalde det en Forbrydelse mod Samfundet at gaa med til en saadan Bestemmelse, og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at den nogen Sinde vil blive gennemført. Men saa spørger jeg: Hvad skal det saa betyde? Er det Blaastikkeri? Vil man fortælle os, at der er en Vej? Ad den Vej kan man ikke komme frem, ad den er der ikke nogen Løsning.

I andet Stykke af samme Paragraf, § 234, hedder det: „I de Aar, i hvilke Overgangen fra 22-Aars til 20-Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afgive fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige,

der uddannes ved Hæren, og fra Bestemmelserne om, ved hvilke Afdelinger m. fl. Uddannelsen skal foregaa“. Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at der ikke i hele Hærloven findes en eneste Bestemmelse om, at Værnepligten fremtidig skal begynde med det 20de Aar. Jeg tror, det stod et Sted i en Anmærkning eller i nogle Bemærkninger, der var tilføjede, men i Loven staar det ikke. Men hvad vil det nu egentlig sige? Den Overgang, der her foretages, har i Virkeligheden langt mindre Betydning, end man tror, fordi det i lange Tider har været Skik i hele Landet, at omtrent Halvdelen af de Rekrutter, der møde, kun er 20 Aar; de værnepligtige have jo Lov til at møde allerede ved det 18de Aar og kunne blive udskrevne, naar de blot ere tilstrækkelig udviklede til at gaa ind som Soldater. Altsaa omtrent Halvdelen af Rekrutterne er kun 20 Aar, det have vi været vant til i lang Tid. En Forandring fra 22-Aars til 20-Aars Udskrivningsalder vil ikke betyde andet, end at man bliver tidligere færdig. Man tjener 16 Aar, fra det 20de til 36te Aar, medens man nu tjener fra det 22de til det 38te. Denne Bestemmelse giver en Krigsminister en Myndighed af aldeles uberegnelige Følger. Hvad er Meningen? Vil man benytte denne Bemyndigelse til i Løbet af de første 2 Aar at forøge Udskrivningsprocenten, saa at man i Stedet for at udskrive de 8,000 Mand, der efter § 10 skulle udskrives til Fodfolket, vil udskrive, som om man i de mellemtiliggende Aar havde almindelig Værnepligt, for at komme op til den nødvendige Styrke? Hvis det er Meningen, burde man sige det. Men hvis det ikke er Meningen, spørger jeg, hvad Meningen da er. Men jeg stiller tillige et andet Spørgsmaal: Hvad Udgifter vil det medføre? Det er ikke for mig det afgørende, jeg er villig til at gaa til de nødvendige Udgifter, men naar der er optørt Beregninger over, hvilke Udgifter Hærloven vil medføre, spørger jeg: Hvor have vi Oplysninger om, hvad Gennemførelsen af en saadan Foranstaltning vil føre til, hvor faa vi at vide, hvad det koster?

Men lad os gaa tilbage til § 10. Der var det fastslaaet, at der aarlig skulde tilgaa Fodfolket 8,000 Rekrutter. Der blev allerede den Gang gjort opmærksom paa, at Tallet var for lavt. Det har imidlertid ikke forhindret, at man i Landstinget, da man vilde hjælpe paa Rytteriet, tyede til Fodfolket. Tidligere har det altid været Skik og Brug, at naar der skulde hjælpes paa